

Avīze "GAISMA"

Rēzeknes Katoļu vidusskola

2016.gada marts

Nr.4

Terēze no Kalkutas: „Lai šodien jūsos valda miers. Ticēsim Dievam, ka mēs esam tieši tur, kur mums ir jābūt. Nekad neaizmirsīsim par tām bezgalīgajām iespējām, kas piedzimst no ticības. Protiet izmantot saņemtas dāvanas un saņemto mīlestību, un dalieties tajā ar citiem. Droši ziniet, ka esat Dieva bērns. Lai šī apziņa caurstrāvo Jūsu ķermeni un sniedz jūsu dvēselei brīvību dziedāt, dejot, cienīt un mīlēt.”

Varbūt noder???

Vecvecāki: mūsu dzīves skolotāji

Katram no mums dzīvē padomu kādreiz dāvājis kāds no vecvecākiem. Viņiem piemīt īpaša dzīves gudrība un vēlme tajā dalīties. Vecvecāku dzīves stāsti ir lieliska pieredze, kā mācīties dzimtas un valsts vēsturi, saprast savus senčus un nenodot viņu ideālus, zināt viņu uzskatus, vērtības.

Būt kopā, saprast vienam otru ģimenē ir svarīgs dzīves uzdevums, kas jāiemācās ikvienam, jo citādi daudzām lietām un notikumiem zūd jēga. Daudziem no mums kā burvīgi bērniības mirkļi atmiņās ir ģimenes albumu pārlapošana kopā ar vecvecākiem- tā arī ir savas dzimtas stāstu iepazīšana un kopā būšana ar senčiem.

Skolas direktore Marija Mickāne

„Ja dzelzi atstāj mierā, tā sarūsē. Ugunī ielikta, tā izdeg tīra. Tāpat ir ar mūsu dvēseli.”(Sv.Jānis Pakāpnieks)

Baznīca, sekojot Jezum, sākot no Pelnu dienas (šogad 10. februāri), dodas tuksnesī un sākas 40 dienu gandarīšanas laiks (lat. *ieiunium*) - gavēnis Kristietībā gavēnis ir plaši izplatīts visos laikos Jau III gs. gavēni paplašināja, gavējot visu kluso nedēļu, vēlāk 40 dienas.

Gavēnis ir svarīgs garīgās dzīves balsts, jo tas ir spēcīgs ierocis cīņai ar kārdinājumiem un palīdz dvēselei gūt uzvaru pār egoistiskajām tieksmēm. Jēzus aicinājums uz atgriešanos un gandarīšanu vispirms attiecas nevis uz ārēju darbu veikšanu, bet gan uz sirds atgriešanos, iekšējo gandarīšanu.

Par vecmāmiņu mīļo un vectētiņu –lai Tava mīlestība mūs visus skar! **Daniels Ļaguškins, 2.klase**

Mana vecmāmiņa

Manu vecmāmiņu sauc Rainelda.

Viņa ir ļoti mīļa. Viņa man gatavo ļoti garšīgu zupu.

Raina Arbidāne, 1.klase (Autores zīmējums)

...Es mīlu savu vecmāmiņu. Viņu sauc Raja. Vecmāmiņa cep garšīgas kotletes. Viņai patīk atpūsties.

Laura Spiča, 1.klase (Autores zīmējums)

Manu vecmāmiņu sauc Anita, es viņu ļoti mīlu. Viņa gatavo garšīgas pankūkas... Mana vecmāmiņa ir smaidīga kā pavasaris!

Katrīna Jermacāne, 1.klase?

Manu vecmāmiņu sauc Stefānija. Vecmamma dzīvo laukos. Tur ir liels dārzs, kuru viņa vienmēr kopj. Vēl viņai ir daudz mājdzīvnieku, kuri vienmēr ir paēduši. Es mīlu savu vecmāmiņu!

Gustavs Timofejevs, 3.klase(Autora zīmējums)

Manu vecmammu sauc Toņa. Viņa ir ļoti dzīvespriecīga, mīļa. Acis viņai ir tumši zaļas. Mati ir balti. Mīļākais apģērbs ir melna kleita ar brūnām krellēm. Man

patīk vecmāmiņa...
Koroševskis, 3.klase
(Autora zīmējums)

Edgars

Mīļā, labā vecmāmiņa, cik tu laba esi!
Gatavo tu gardi. Esi pati labākā!

Loreta Zaļā, 2.klase

Manu vecmammu sauc Valentīna.

Viņa vēl nav ļoti veca. Viņa dzīvo kopā ar mums.
Kad es sastrādāju blēņas, viņa dusmojas. Es savai
vecmammai novēlu labu veselību. **Rolands**

Mulders, 2.klase

Mīļā, labā vecmāmiņa,
Cik tu laba esi-
Gatavo tu labi,
Palīdzi tu man !
Ak! Cik laba esi!

Endija Marianna Broliša,
2.klase

Vecmāmiņ, kā tur ir?

Tu māmiņai māmiņa esi, Bet man vecmāmiņa.
Es māmiņai dēliņš esmu, Bet tev –mazdēliņš.
Es taču bagāts esmu..

Lauris Sosins, 2.klase

Manu vecmāmiņu sauc Gaļina. Viņai ir skaistas
zaļas acis un blondi mati. Viņa cep garšīgus pīrāgus
un tortes. Viņai patīk vakarā sēdēt ar mani un māsu
un skatīties filmas. Viņa strādā par frizieri. Mēs
labprāt braucam ekskursijās-esam bijušas
Rundāles pilī, Bauskas pilī.

Mana vecmāmiņa ir tik mīļa. Man ļoti patīk mana
vecmāmiņa!

Adriana Ignatjeva

Ivanova, 3.klase

Vecmammu sauc Anita. Viņa
ir jauka un mīļa, prot gatavot
garšīgus ēdienu. Pusdienās
viņa prot pasniegt piecu
zvaigžņu restorāna klasiskus
ēdienus ar izcilu
garšu. Kotletes ar kartupeļiem
un mērci. Vasarā braucam
atpūsties pie viņas. Viņa ir pati
labākā vecmamma pasaulē!

Kristaps un Jēkabs Vancāni, 3.klase

Intervija ar vectēvu

M: Labdien!

S: Labdien!

M: Vai varu Jūs intervēt?

S: Labi

M: Kā Jūs sauc?

S: Stanislavs Naglinskis

M: No kurienes esat?

S: No Preiļu rajona.

M: Pastāstiet kādu interesantu atgadījumu?

S: Reiz mēs ar sievu un viņas brāli vedām uz
laukiem cūkas, tā tad braucam un pēc kāda

laika redzam pāri ceļam skrien cūka tāda pati
kā mūsējā, bet nepievērsām tam uzmanību un
braucām tālāk. Tad braucam un redzam ka
sievas brālim, kurš brauca pa priekšu redzam
ka kravas mašīnai durvis vaļā, pateicām, lai
piebremzē un redzam, vienas cūkas nav. Tā
nu braucām atpakaļ cūkai pakaļ.

M: Vai esat kādreiz kādu citu izjokojuši?

S: Jā, vienreiz 6.klasē. Latviešu valodas
stundā vajadzēja locīt vārdus zaļais zirnis, bet
klasesbiedrs kaut ko darīja un nedzirdēja kas
jādara, tad skolotāja viņam paprasīja lai izloka.
Tā kā viņš nebija dzirdējis ko jādara pabakstīja
man un prasīja, bet es pateicu ka jāloka zaļais
zirgelis un viņš sāka locīt, protams, visi sāka
smieties, bet skolotāja tam puisim ielika 1. Uz
kādu laiku viņš bija apvainojies uz mani.

M: Paldies par interviju!

Marta Naglinska,

9.klase

***** *****

Intervija ar vectēvu

- Sveiks, vectēv! Vēlos tev uzdot dažus
jautājumus.

**Kāds biji skolas laikā? Cik apzinīgi
mācījies? Vai darīji blēņas?**

- Mācījos Birznieku pamatskolā. Mūsu klasē
bija vairāk nekā 20 skolēnu, atceros, ka
skolotāju trūkuma dēļ 2 klases mācīja tā pati
skolotāja. Mācījos labi, par to dāvināja
grāmatas. Laiku pa laikam bija arī jāpablēņojas
- par to tiku sodīts - lika stāvēt kaktā starpbrīžu
laikā. Kādreiz, kad biju atstāts pēc stundām,
skolotāja mani ieslēdza klasē un laikam
aizmirsā. Tā tur arī nosēdēju līdz pašam
vakaram, pēc tam viņa mani pati personīgi
nogādāja mājās, kas atradās 3km attālumā no
skolas.

- Kā mainījušies Tavi hobiji laika gaitā?

- Jaunībā tam īsti neatlika laika - bija jāmācās,
jāiet ganos, jāpalīdz saimniecībā (dzīvoja ar
tanti un vecmammu, māte (pašlaik 94 gadus
veca) strādāja Bērzgales MTS, turpat arī
dzīvoja), dienējot armijā (1963-1966) iemācījos
muzicēt un fotografēt, par iekrātajiem
līdzekļiem nopirku pirmo fotoaparātu. Vienmēr
ir interesējuši lauku darbi, patīk strādāt ar
lauksaimniecības tehniku. Pašlaik mani aizrauj
medības, makšķerēšana, kā arī biškopība.

**- Kāds šobrīd ir Tavs mīļākais ēdiens? Vai
ir tāds, ko vari dēvēt par "bērnības
traumu"?**

- Manos bērnības gados baltmaize bija
visforšākais, ko varēja dabūt, tiesa, tā nebija

viegli pieejama. Arī šobrīd man tā garšo. Vēl patīk piens, pavasarī un vasarā labprāt taisu dažādus salātus, kuru galvenā sastāvdaļa ir sīpollociņi, nevaru teikt, ka bērniībā kaut kas negaršoja, taču tagad man nepatīk *pārķīmiņotie* produkti, pie sirds neiet arī tomātu mērce.

- Kopš laulāšanās Nautrēnu baznīcā pagājuši jau 54 gadi. Kā tie ir aizvadīti ?

- Tie ir pagājuši samērā mierīgi, bez lieliem strīdiem. Domāju, ka katram savu reizi ir jāpaklusē,

-Paldies par interviju !

Iveta Munda, 9.klase

Vēstules, apsveikumi vecvecākiem...

Labrīt, mīļo vecmāmiņ, es gaidu tevi sen, lai dāvanu Tev dāvātu un lai vēlējumu teiktu. Tu šodien esi priecīga, jo šodien svētki tev, Lai vēlējumi piepildās!

Aleksa Dacjuka,

2.klase

Mīļo vecmāmiņ,

Es vēlētos Tev pateikt, ka es Tevi ļoti mīlu! Es to nesaku bieži, taču,

manuprāt, es savu pieķeršanos vairāk izrādu nekā pasaku, tāpēc ceru, ka Tu to neņemsi ļaunā. Tu esi viena no brīnišķīgākajiem cilvēkiem, ko pazīstu. Tu vienmēr esi man blakus, lai arī kas notiktu, atbalsti mani it visā, izrādi bezgalīgu mīlestību un esi man devusi tik daudz, neprasot neko pretī, taču es ne vienmēr esmu spējusi to novērtēt. Ja nebūtu tevis, tad es nebūtu tāda, kāda esmu tagad. Es nevaru izteikt, cik ļoti esmu pateicīga par to, ko Tu esi darījusi manā labā! Paldies Tev par visu!!!

Rēzeknē
mazmeitiņa
08.03.2016.

Tava
no 9.klases

Mana sapņu zeme.

Savu ideālo zemi nosauktu par Fanifantiju, un tā atrastos kāda liela un augsta kalna galā.

Tur nebūtu auksti, taču lieliski varētu pārredzēt apkārtni. Tieši otrādi – Fanifantijā vienmēr būtu silts, smaržīgs, pavasarīgs laiks. Tā būtu kaut kādā veidā nodalīta no visas ār pasaules, līdz ar to šajā zemē nedz piesārņojums, nedz globālā sasilšana nebūtu nekāds drauds. Tāpat tur dzīvotu tādi mītiski radījumi kā vienradži un fejas. Tā būtu tieši tāda zeme, par kādu tiek runāts pasakās. Protams, tur būtu vietējie iedzīvotāji kas

uzturētu kārtībā šo zemi un pārraudzītu tās likumdošanu, taču lielākā daļa tur ir imigranti (ja es tos tā drīkstu nosaukt). Starp citu, nokļūstot Fanifantijā, laiks apstātos, cilvēki tur nenovecotu.

No otras puses raugoties, varbūt ir labi, ka tādas Fanifantijas nemaz nav, jo, ja cilvēks nepazītu bēdas un sāpes, viņš nespētu novērtēt laimīgos brīžus savā dzīvē.

XXX, 9.klase

Projektu nedēļa 08.-12.02.

Februārī Rēzeknes Katoļu vidusskolā noritēja Projektu nedēļa. Tās aktivitātes 4.klases skolēnu mācību darbā ienesa jaunas vēsmas, jo, ierasto pētījumu vietā, skolēniem tika dota iespēja tuvāk iepazīties ar latviešu tautas pasakām, šoreiz - ar pasaku "Kukulītis".

Skolēnu gatavošanās latviešu tautas pasakas prezentācijai bija rūpīgi izplānota. Katra nedēļas diena aizritēja pasakas lasīšanā un analizēšanā, lomu iestudēšanā, atbilstošu tērpu un atribūtu izveidē, dziesmu un dejas apgūšanā, lai piektdien – Projektu nedēļas dienā, savu veikumu parādītu citiem. Šis projekta darbs sniedza ikvienam 4.klases skolēnam iespēju radoši izpausties, apgūt prasmes, iegūt zināšanas un pieredzi atbilstoši katra skolēna spējām, apmierinot ikviena individuālās vajadzības.

Lai ikviens radošs darbs sniedz gandarījumu un prieku par paveikto!

Inese Baļčūne, 4.klases audzinātāja

7.klase projektu nedēļā

Mūsu uzdevums bija izpētīt seno arodu dažādību Rēzeknes novadā; iepazīt tos; intervēt aroda pratējus; apkopot gūto informāciju. Piedāvājam ieskatam 2 intervijas ar aroda meistariem.

Intervija ar keramiķi Viktoru Pankovu.

1. Kādi priekšmeti jāapgūst skolā, lai gūtu priekšrocību šai arodā?

"Ķīmija, vizuālā māksla."

2. Kādā mācību iestādē jāstudē, lai iegūtu šo profesiju?

"Rēzeknes Mākslas koledžā/ Rīgas Mākslas akadēmijā."

3. Kādi instrumenti nepieciešami šī aroda veikšanai?

"Virpa, māls, krāsns, darbnīca."

4. Kāpēc Jūs izvēlējāties tieši šo profesiju?

"Jo mani tas interesēja, galvenais lai patīk, katram jau savs."

Intervija ar kokačīnieku Antonu Rancānu

1. Kādi priekšmeti jāapgūst skolā, lai gūtu priekšrocību šai arodā?

“Darbmacība, vizuālā māksla.”

2. Kādā mācību iestādē jāstudē, lai iegūtu šo profesiju?

“Vidējās izglītības mācību iestādēs.”

3. Kādi instrumenti nepieciešami šī aroda veikšanai?

“Kalti, rokas elektriskie instrumenti, slīpmašīnas, urbji, slīpripa.”

4. Kāpēc Jūs izvēlējāties tieši šo profesiju?

“Jo tas ir patīkams un interesants amats.”

7.klases skolēni

8.klase projektu nedēļā

Mēs, 8.klase, projektu nedēļā gatavojām prezentāciju par Latvijas Valsts prezidentiem. Vispirms sadalījāmies pa pāriem, lozējām, par kuru prezidentu gatavosim materiālu. Paveikto apkopojām infografikas veidā un ievietojām prezentācijā. Vēl tika izveidota darba lapa par prezidentiem ar dažādiem uzdevumiem, kurus ievietojam prezentācijā. Tāpat vēl tapa krustvārdu mīklas krievu valodā ar krievu valodas skolotājas atbalstu. Tapa vēl karte, kurā tika atzīmētas prezidentu dzimšanas vietas, secinājām, ka visvairāk valsts vadītāju nācis no Kurzemes, Zemgales puses. Informācijas bija daudz, tagad varam krietni vairāk pastāstīt par valsts vadītājiem.

Katerina Marcinkeviča, 8.klase

Literāra tēla „ēnu” puse – problēmu izraisītāja ģimenē, sabiedrībā

Mēs visi esam kā spožs mēness, kas pat tumšākajos brīžos atspīdam to cilvēku sirdīs un dvēselēs, kam esam dārgi. Tomēr nenoliedzama ir noslēpumainā „ēnu” puse, kas mīt ikkatrā no mums. Nereti tā var izraisīt dažādas problēmas ģimenē vai sabiedrībā. Arī literāriem tēliem ir „ēnu” puse. R. Ezeras romānā „Aka”, R. Blaumaņa novelēs „Pērkoņa negaiss” un „Purva bridējs”.

R. Ezeras romānā „Aka” gandrīz katram no tēliem ir izteikta ‘ēnu’ puse, kā piemēram, Alvīnei un viņas bērniem – Vijai un Ričam. Taču Riča gadījums ir īpašs, jo viņa tēvs, būdams slepkava, uzlika Riča dzīvei nevēlamu slogu, ko tam visu savu dzīvi jānes, naivā cerībā no tā atbrīvoties. Šis slogs padarīja viņu par dzērāju, par kādu pats viņš nevēlējās būt. Manuprāt, šis slogs ieviesa Ričā apziņu, ka viņš arī kādu dienu var kļūt par slepkavu. Dienā, kad, dzēris būdams, Ričš medībās nošāva savu draugu, par vīriēša apkārtni kļuva

cietums, kas uzlika milzu kauna traipu gan viņam, gan arī viņa ģimenei.

Literārs tēls, kura vieglprātīgais dzīvesveids noveda pie nelaimes ģimenē, ir Krustiņš no R. Blaumaņa noveles „Pērkoņa negaiss”. Viņš labprāt dzēra un spēlēja azartspēles uz naudu, ieslīgdams parādos, kas, šķiet, viņu pavisam neinteresēja. Pats Krustiņš par sevi teica: „Pats īsti nezinu, kā tas viss noticis, mans vieglais prāts mani tik tālu novedis.” Kā iemesls tādām Krustiņa dzīvesveidam bija vecāku audzināšana – tēvam nebija laika ieaudzināt dēlā godprātību, bet māte viņu pārāk lutināja. Manuprāt, vecākiem vajadzēja veltīt vairāk uzmanības dēla audzināšanai, jo tas, kādus garīgos pamatus un gudrības mūsos ieaudzina vecāki, nosaka to, kādus dzīves ceļus iesim un cik godprātīgi būs.

Arī R. Blaumaņa novelē „Purva bridējs” ir literārs tēls ar izteiktu „ēnu” pusi. Tas ir Edgars – vieglprātīgais stalla puisis, kas, samīlējies uzticīgajā un kārtīgajā Kristīnē, šķiet, nenojauš, kas viņus sagaida. Būdams dzērājs, Edgars ir vājš raksturā, kas atklājas viņa paša vārdos: „Manī ir it kā velns, kuru nevaru un nevaru nomākt. Tas mani uz galvas iegruž purvā atpakaļ, kad jau domāju: nu esmu izbridis malā.” Šķiet, ka viņš nav tas cilvēks, kam laulība būtu par prieku katram ikdienas rītam, cenšoties noliegt savas rakstura vājības.. savu ēnu pusi, jo Edgara vājums nodara sāpes gan Kristīnei, gan arī viņam pašam.

Ne tikai literāriem tēliem ir „ēnu” puse, bet arī cilvēkiem. Manuprāt, problēmas, šie garīgie pretstati un raksturu iekšējās cīņas ir jāskatā pēc iespējas ātrāk un jārisina tās, lai ne vien R. Ezeras un R. Blaumaņa darbos, bet arī mūsu pašu ikdienā šādas situācijas taptu par retumu.

Viviāna Tāraude, 12.klase

Avīzes “Gaisma” redkolēģija:
RKV žurnālistikas pulciņa **dalībnieki**